

χιλιετηρίδα· και τούτων ἕκαστος μὲν τῶν ὑπερφάνων ἱσταμένων συγκαταῖ μίαν παγκόσμιον δόξαν, ἕκαστος δὲ τῶν συντετριμμένων καὶ μίαν παγκόσμιον συμφορὰν. Ἰδοὺ ἡ ἐπίσημος μορφή τοῦ αἰωνοβίου μου ἦν ἡ ἑλληνικὴ ἰδέα ἐμφανίζει πρὸ σοῦ, πολύκοσμον σύμπαν, ὡς μαρμαρίνον ἥλιον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ σου βασιλεύει. Ἰδοὺ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας ἡ ἀδιάφθορος πατρίς. Ἰδοὺ ἡ Ἑλλάς καὶ ὁ Χριστὸς· τὸ τεράστιον σύμβολον τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας της.»

... Ἰδοὺ ἐκεῖ παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Σαρωνικοῦ πενθηφοροῦσα ἡ ἱερὰ ναῦς.

Ἀγγελὸς μεμαρτυρημένης ἀτυχίας ἐκεῖ καταχθεῖσα ἀπέλπιδα κομίζει κηρύγματα δυσπρόνου πένου, καὶ ὑπὲρ τὰ γαλανὰ τοῦ Αἰγαίου κύματα ποντοπόρος καταφθάσασα μέλαν ἡ Πάραλος ἀνεπέτασεν ἱστίον καὶ ἐν τῇ πόλει μετ' ὀλίγον καὶ ἐκ ταύτης ἀνὰ πᾶν τὸ ἑλληνικὸν τὸ θλιβερόν διεσπάρη ἀγγελμα ὅτι ἡ ἀγνωμοσύνη τοῦ ἀναθέματος συντρίψασα τὴν στήλην, τοὺς ἐθνικοὺς προμαχῶνας, εἰσήλασεν ὅπως καταλάβῃ καὶ τὸ ἀγκάλιον ἀρπάσῃ ἀγλαίσμα τῆς ἑλληνικῆς τιμῆς, τὸ ἀτίμητον τῆς θριαμβευσάσης ἀληθείας διάδημα, ὅπερ εἰς τ' ἀπρόσιτα τοῦ θρησκευτικοῦ ἐκεῖ ἀσύλου βάθη ὡς ἐθνικὸν ἐκρυψε παλλάδιον ἡ ἀγωνιζομένη πατρίς.

Ἀγγελμα πρωτόκουστον ὅτι ἡ βία τοῦ κόσμου ὅλου, ἐν τῇ ἀκολάστῳ παραπαίονσα πολιτικῇ, ἀχαλίνωτος καὶ λαῦρος, τὸν πανάγιον ἐπολιόρρηξε Γολγοθᾶν, ὅπως ἀρπάσῃ ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ τὸν ἀκάνθινον στέφανον, ὅστις ἀνήκει εἰς τὰ μαρτύριά σου, ὦ Ἑλλάς δεσμευμένη.

... Ἐντεῦθεν ἄς ἀκουσθῇ ὅπου ἀκέραιον διέμεινε τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς τὸ συναίσθημα ὅπου ὑπάρχει ἀνόθευτος ὁ νοῦς καὶ ἀκίβδηλος τοῦ καθήκοντος ἡ ἰδέα, ὅπου ἀναλλοίωτα παραμένουσι τ' ἀρχικὰ τῆς ἀρετῆς γνωρίσματα· ὅπου ἡ πολιτικὴ ἀστοργία δὲν ἐτόλμησε νὰ αἰχμαλωτίσῃ καὶ ταπεινώσῃ χαρακτῆρας καὶ ἦθῃ, ἄς ἀκουσθῇ τὸ παράπονον τῆς ἀλγοῦσης ἑλληνικῆς καρδίας, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν κήρυγμα, ὅτι ὅπως ἀσάλευτος παραμένη ὁ Παρθενὼν αὐτὸς, οὕτω καὶ τῶν Πανελλήνων τὰ στήθη εἰσὶν ἑτοιμα ὅπως ἐξ ὀνόματος τοῦτου θωρακίσωσιν ἀκλόνητα τὴν δευτέραν ἐκείνην Ἀκρόπολιν του, διακηρύττοντα ὅτι δὲν πωλεῖται ἡ ἐθνικὴ συνειδησις, διότι καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐὰν πωληθῇ ἵνα ἀγοράσῃ τὸν Παρθενῶνα, ἀλλ' ὁ Ἑλλην πάντοτε θὰ παραμένη ὁ αὐτὸς εἰς τὸ νὰ περιφρονῇ ἐκεῖνον, θεωρῶν ὑπὲρ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν πολυτιμότερον τὸ ὄνομα τῆς δόξης του, ἥτις θὰ διαφυλάξῃ ἑσσεῖ Ἑλληνικώτατον καὶ τοῦτον καὶ τὸν Γολγοθᾶν.

Ἐντεῦθεν ὁπόθεν ἐπήγαγε τὸ φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια, ἡ ἐλευθερία καὶ τὸ κάλλος, ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ κλέος, προσκαλοῦνται διὰ τὰ ὅρκια οἱ πιστοὶ τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, οἱ ἐργάται τῆς δράσεως οἵτινες ἐν μόνον ἀνεγνώρισαν σύμβολον τῆς Ἑθνικῆς ἀληθείας καὶ ἰσχύος «ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς Ἑλλάδος», ὅπως τὴν πατρίδα, τὸ φαινὸν κέντρον τῶν λάμπσεων, καὶ τὴν πίστιν, τὸν ἥλιον τοῦ οὐρανοῦ φωτὸς, τοὺς δύο στύλους τοῦ ἑλληνικοῦ σύμπαντος, συνενώσωσι ἐν τῇ χρυσαυγείᾳ τοῦ ἐθνικοῦ κλέους διὰ

τοῦ ἀκάνθινου στέμματος καὶ οἱ γνήσιοι ἔντιμοι σταυροφόροι λησμονήσωσιν, ὅτι ἄλλοτε ἕκαστος Ἑλλήν ἦτο καὶ μία μὴ γάλη Ἑλλάς, ἐνῶ τὴν σήμερον μία μικρὰ Ἑλλάς κινδυνεύει νὰ μὴν ᾔνται οὔτε εἰς Ἑλλήν, καὶ ἐπικηρύττοντες τὴν ἐπικατάρaton ταύτην ρήτραν τῆς εἰμαρμένης φωνήσωσιν ὡς ἐν στόμα καὶ μία καρδία :

«Τὸ κύμα ἰδοὺ, ἐκεῖ κάτω πρὸς τὴν ἔνδοξον διευθύνεται ἀκτὴν, κομίζον πρὸ σοῦ ἐν μυστικὸν τῆς μακρυῆς χριστιανικῆς σου Ἑλλάδος, καὶ ἀφοῦ παραδῶσῃ τοῦτο ἐν τῆς Ἀττικῆς σου τὴν αὔραν ἐκπνέει, ἵνα τὸ διαδεχθῇ ἑτέρα πνοὴ πανελληνίου χαιρετισμοῦ.

Κατάστειλον τὸ μέλαν ἱστίον τοῦ κινδύνου, ἀναπέτασε λευκὸν εἰς τὸν Παρθενῶνα, καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαρτημάτων σου στεφάνους ἀνάρτησον Ἀττικῆς δάφνης, καὶ μετὰ τῶν κυανολεύκων τῆς πατρίδος σημάτων, κρῖνα σκόρπισε τῆς εὐαγγελιζομένης σημερινῆς πανηγύρεως καὶ ταχύπλους, ὡς ἱερὰ θεωρὸς σπεύσασα κόμισε τὰς περγαμηνὰς ἐφ' ὧν ἀναγράφουσι ὅτι τὴν ὥραν ταύτην ὀρχίζονται οἱ πανελλήνες ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν μας τούτων παλλαδίων καὶ τοῦ ἐπιθωμίου καπνοῦ ὅστις τὰ περιβάλλει νὰ σώσωμεν τὴν θρησκευτικὴν των τιμὴν.

Παρθενὼν καὶ Γολγοθᾶς — Ἑλλάς καὶ Χριστὸς ἔστω τὸ σύνθημα τὸ ἀθάνατον.»

... Θεὲ μεγάλε! Σὺ γνωρίζεις τὰς συγκινήσεις τοῦ εὐγενοῦς σου λαοῦ· μὴ τὸν ἐγκαταλείψεις ἀφοῦ πάντοτε ἡ δεξιὰ σου τὸν ἐπροστάτευσε.

Ἄς διαχυθῇ ἡ γαλήνη ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἣν ἡ ἱερὰ θὰ διαπλεύσῃ ναῦς, τὴν ἐλπίδα κομίζουσα τοῦ πανελληνίου ἄστεος· μία πνοὴ σου, ὡς οὐρανία ποντοίας, ἃς ὠθήσῃ πτερόπλουν τὴν πολυτίμον κιβωτὸν, καὶ ἡ εὐχή σου ἃς ἐνισχύσῃ τοὺς σταυροφόρους σου.

Σπεῦσον, ἱερὰ θεωρία, ἐθνικὴ Πάραλος· σὲ προπέμπει ἡ κε'. Μαρτίου, γόησσα τοῦ εὐαγγελισμοῦ εἰκῶν. Εὐλογημένη ἡ ἀποστολὴ σου. Εἰπέ εἰς τοὺς ἀκουήτους φρουροὺς τοῦ Γολγοθᾶ, ἄγγεilon εἰς τοὺς προσφιλεῖς ἀδελφούς, τοὺς πολυτίμους ἀγωνιστάς, τοὺς ἀκαταβλήτους ἐκείνους ἥρωας, τοὺς πεφιλημένους προμάχους τῆς ἐθνικῆς πίστεως, τοὺς ἀγίους πατέρας τῶν Ἱεροσολύμων οἵτινες τὴν βοήθειαν ἡμῶν ἐζήτησαν, ὅτι τῇδε ἀναμένομεν ἑτοιμοὶ παρὰ τὸν Παρθενῶνα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

H.

★ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕ ΗΧΟ ★

ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

Κάποιαν αὐγὴ ἐμαρῶσθηκε
σιὸν κάμπο ἕνα λουλοῦδι
καὶ σιὴν ψυχὴ μου ἀνθίσε
τὸ πρῶτο μου τραγοῦδι.

Τοῦ φθινοπώρου μὴ νυχτιὰ
στὸ λόγγο ὁ ἀγέρας ἕνα δέντρο θὰ θάγισῃ
καὶ τότε σιὴν ψυχὴ μου τὸ στεγνὸ
τραγοῦδι θ' ἀντηχήσῃ.

M. ΣΙΓΟΥΡΟΣ